

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tadeusz Kielbowicz
Sędziowie:	SSA Cezariusz Baćkowski (spr.) SSA Robert Wróblewski
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marii Walkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r.

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 30 kwietnia 2013 r. sygn. akt III K 116/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec osk. J. S. w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenia o wymierzeniu kar za przestępstwa z art. 58 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst. jednolity Dz. U. 2012 r., poz. 124) i z art. 58 ust 2 cytowanej ustawy w zw. z art. 12 kk przypisane w pkt II, III, IV, V, VI, VII, VIII części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw na podstawie art. 58 ust 2 cytowanej ustawy w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza za nie karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

2. na podstawie art. 69 kk, art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że :

I. w lipcu 2011 roku w J. na skwerze przy ul. (...) oraz w parku miejskim, działając czynem ciągłym wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czterokrotnie udzielił małoletniej N. B. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości po około 0,25 grama netto,

to jest o czyn z art. 58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

II. w sierpniu 2011 roku w J. na terenie placu zabaw przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił małoletniej Ź. L. środka odurzającego w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości około 1,0 grama netto za kwotę 30 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. we wrześniu 2011 roku w J. na terenie hali sportowej przy ul. (...), działając czynem ciągłym wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, sześciokrotnie udzielił małoletniej Ź. L. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w nie ustalonej ilości,

to jest o czyn z art. 58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

IV. w okresie od sierpnia 2011 roku do stycznia 2012 roku w J., działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie udzielił małoletniej I. B. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości po około 1,0 grama netto za kwoty po 40 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

V. w okresie od sierpnia 2011 roku do stycznia 2012 roku w J., działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie udzielił małoletniemu J. K. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości po około 1,0 grama netto za kwoty po 40 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

VI. w okresie od sierpnia 2011 roku do stycznia 2012 roku w J., działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wielokrotnie udzielił małoletniemu D. D. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości po około 1,0 grama netto za kwoty po 40 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

VII. w październiku 2011 roku w J. na skwerze przy ul. (...) w pobliżu sklepu (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił małoletniej E. D. środka odurzającego w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości około 0,5 grama netto,

to jest o czyn z art. 58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

VIII. w styczniu 2012 roku w J. przy ul. (...), działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dwukrotnie udzielił małoletniej Ź. L. środków odurzających w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości po około 1,0 grama netto za łączną kwotę 70 złotych,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

IX. w dniu 07 lutego 2012 roku w J. na terenie posesji nr (...) przy ul. (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił małoletniemu M. J. środka odurzającego w postaci suszonego ziela konopi, tzw. „marihuany” w ilości około 0,5 grama netto,

to jest o czyn z art. 58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2013 r. (sygn. akt: III K 116/12)

I. uniewinnił oskarżonego J. S. od popełnienia czynów opisanych w punktach III i IV części wstępnej wyroku, a kosztami sądowymi w tym zakresie obciążył rachunek Skarbu Państwa,

II. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w lipcu 2011r. w J. woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając z góry powziętym zamiarem udzielił dwukrotnie małoletniej N. B. środki odurzające w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 0,5 grama to jest przestępstwa z art.58 ust.2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w lipcu 2011r. w J. woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii działając z góry powziętym zamiarem udzielił dwukrotnie małoletniej Ź. L. środki odurzające w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż jeden gram, to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w miesiącach lipcu i sierpniu 2011r. w J. woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wykonaniu z góry powziętego zamiaru czterokrotnie udzielił małoletniemu J. K. środki odurzające w postaci marihuany w ilości łącznej nie mniejszej niż 1 gram to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w sierpniu 2011r. w J. woj. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił jednokrotnie małoletniemu D. D. środki odurzające w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 0,25 grama to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że jesienią 2011r. w J. woj. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił jednokrotnie małoletniej E. D. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 0,5 grama to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w styczniu 2012r. w J. woj. (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił jednokrotnie małoletniej Ź. L. środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 0,5 grama to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że 7 lutego 2012r. w J. woj. (...) wbrew przepisom

Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił jednokrotnie małoletniemu M. J. środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 0,5 grama to jest przestępstwa z art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii i za czyn ten na podstawie art.58 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 kk połączył oskarżonemu orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2(dwóch) lat pozbawienia wolności,

X. na podstawie art.69 § 1 kk i art.70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5(pięciu) lat próby,

XI. na podstawie art.73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

XII. na podstawie art.70 ust.4 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego tytułem nawiazki kwotę 1500(tysiąca pięciuset) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) w L.,

XIII. na podstawie art. 627 kpk oraz art.2 ust.1 pkt 4 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w wysokości 300(trzysta) złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżając orzeczenie na niekorzyść oskarżonego J. S. zarzucił:

I. obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 91 § 1 k.k., polegającą na niezastosowaniu tego przepisu przez Sąd pierwszej instancji przy wymiarze kary wobec J. S. za przypisane mu czyny z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. i z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., a w konsekwencji na orzeczeniu za każdy z tych czynów kar jednostkowych, a następnie kary łącznej, jakkolwiek czyny te zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, a zatem w warunkach ciągu przestępstw i w tej sytuacji za siedem przypisanych oskarżonemu przez Sąd pierwszej instancji czynów zgodnie z treścią art. 91 § 1 k.k. należało wymierzyć jedną karę.

II. obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie przepisu art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającą na niezastosowaniu tego przepisu i nie zobowiązaniu oskarżonego J. S. do poddania się leczeniu w związku z jego uzależnieniem od środków odurzających, które stwierdzili biegli lekarze psychiatrzy, podczas gdy zgodnie z jego treścią w razie skazania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, Sąd zobowiązuje taką osobę do poddania się leczeniu w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

1) zmianę niniejszego wyroku poprzez uchylenie orzeczeń o jednostkowych karach 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonych w punktach II, III, IV, V, VI, VII i VIII części dyspozytywnej wyroku,

2) zmianę orzeczenia poprzez uchylenie punktu IX części dyspozytywnej wyroku orzekającego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

3) ustalenie, że czyny z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., których sprawstwo przypisano oskarżonemu w punktach II, III, IV, V, VI, VII, VIII części dyspozytywnej wyroku stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu J. S. za te czyny na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności,

4) orzeczenie na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wobec oskarżonego J. S. obowiązku podjęcia leczenia odwykowego w związku z uzależnieniem od używania środków odurzających.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna w tej części, gdzie podnosi, że Sąd Okręgowy błędnie nie uznał, iż przypisane oskarżonemu J. S. występki z art. 58 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 124) oraz z art. 58 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 12 k.k. stanowią ciąg przestępstw o których mowa w art. 91 § 1 k.k.

Ciąg przestępstw będący szczególną postacią realnego zbiegu przestępstw jest instytucją prawa materialnego. Jej zastosowanie, w wypadku spełnienia przesłanek z art. 91 § 1 k.k., jest obowiązkiem Sądu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 7.02.2013 r., II KK 51/12, LEX nr 1293762).

Poza warunkami z art. 85 k.k. (popelnienie co najmniej dwóch przestępstw przed zapadnięciem pierwszego wyroku skazującego co do któregośkolwiek z nich) są to: podobny sposób popelnienia przestępstw, krótkie odstępy czasu między nimi i tożsamość kwalifikacji każdego z nich.

W świetle ustalonych przez Sąd I instancji i nie podważanych w apelacji okoliczności tych zdarzeń, spełnienie tych warunków jest zupełnie jasne.

W lipcu, sierpniu i jesienią 2011 r. oraz w styczniu i lutym 2012 r. oskarżony J. S. w trakcie palenia ziała konopi innych niż włókniste (marihuany), częstował nimi małoletnich: N. B., Z. L., J. K., D. D., E. D. i M. J. (uzasadnienie str. 6-8). Wszystkie te zachowania następowały więc w podobnych powtarzających się okolicznościach gdy wspólnie z tymi małoletnimi podczas spotkań towarzyskich oskarżony palił marihuanę. Dzieliły je też krótkie odstępy czasu o jakich mowa w art. 91 § 1 k.k. skoro wynosiły maksymalnie około 2 miesiące (sierpień 2011-jesień 2011 i jesień 2011-styczeń 2012).

Rację ma także prokurator, gdy podnosi, że okoliczność, iż część przestępstw z art. 18 ust. 2 cyt. ustawy oskarżony popelnił jednym zachowaniem (pkt V, VI, VII, VIII części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku), a część czynem ciągłym z art. 12 k.k. (pkt I, II, III, IV części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku), nie jest przeszkodą dla przyjęcia ciągu przestępstw skoro dla stwierdzenia tożsamości kwalifikacji prawnej miarodajny jest przede wszystkim przepis stanowiący podstawę wymiaru kary, bo w takim kontekście jest o tej tożsamości mowa w art. 91 § 1 k.k. Tym samym trafnie podnosi skarżący, że wszystkie czyny przypisane oskarżonemu stanowią ciąg przestępstw.

Konsekwencją podzielenia omawianego zarzutu apelacji prokuratora była konieczność uchylenia rozstrzygnięć o karach jednostkowych za przestępstwa przypisane w pkt II-VIII części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku oraz wymierzenia jednej kary za te przestępstwa na podstawie art. 58 ust. 2 cyt. ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu J. S. karę 2 lat pozbawienia wolności za opisany ciąg siedmiu przestępstw udzielania substancji narkotycznej sześciorgu małoletnich, Sąd Apelacyjny uwzględnił ustalone przez Sąd I instancji okoliczności obciążające i łagodzące (uzasadnienie str. 16), a dotyczące ilości i rodzaju przekazywanego środka odurzającego, zagrożenia uzależnieniem małoletnich, niekaralności młodocianego oskarżonego.

Z mocy prawa (art. 575 § 2 k.p.k.) utraciła moc kara łączna orzeczona w pkt X części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, ponieważ uchyleniu uległy kary jednostkowe, które obejmowała.

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Okręgowego co do istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, która nie była ona kwestionowana w apelacji prokuratora oraz odnośnie potrzeby oznaczenia maksymalnego okresu próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności (art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 2 k.k.). Obowiązkowe było oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby (art. 736 § 2 k.k.).

Inaczej należało ocenić drugi z zarzutów apelacji prokuratora – obraży art. 71 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Przewidziane tam obligatoryjne orzeczenie obowiązku poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym, aktualizuje się w wypadku skazania na karę pozbawienia wolności z

warunkowym zawieszeniem wykonania osoby uzależnionej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej.

Niewątpliwie wobec oskarżonego J. S. orzeczono za przypisane przestępstwa karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jest on też osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych co na podstawie opinii sądowo-psychiatrycznej (k.193-194) ustalił Sąd Okręgowy (uzasadnienie str. 10).

Nie można jednak podzielić poglądu apelującego iżby między przestępstwami przypisanymi oskarżonemu i używaniem środka odurzającego zachodził związek o jakim mowa w art. 71 ust. 1 cyt. ustawy. Prokurator uzasadniając swoje stanowisko wskazuje (apelacja str. 6), że „oskarżony ze względu na uzależnienie od środków odurzających kupował je, a następnie udzielał ich także innym osobom małoletnim, które spędzały z nim czas”. Jednak J. S. nie był oskarżony ani tym bardziej skazany za posiadanie środka narkotycznego lecz za nieodpłatne udzielanie go małoletnim.

Sąd Najwyższy słusznie wskazuje, że wskazany wyżej przepis nie wymaga istnienia „bezpośredniego” związku między popełnieniem przestępstwa, a używaniem narkotyku przez oskarżonego, a „jedynie wskazuje na konieczność powiązania działania uzależnionego od narkotyków sprawcy przestępstwa z używaniem narkotyków” i „wprawdzie w tej kategorii mieści się bezpośredni związek popełnionego przestępstwa i uzależnienia (...) lecz jej nie zamyka. O związku takim można mówić również wtedy kiedy na zachowanie sprawcy naruszającego normy prawa karnego wywiera wpływ uzależnienia od środków odurzających” (wyrok z 7.05.2012 r., III KK 384/11, OSNKW 2012 r., z. 10, poz. 101).

Chodzi więc zarówno o sytuację popełnienia przez uzależnionego sprawcę pod wpływem substancji od której jest uzależniony np. w stanie odurzenia jak i sytuację gdy to uzależnienie jest przyczyną popełnienia przestępstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28.09.1978 r., II KR 198/78, OSNKW 1979, z. 1-2, poz. 11).

Odwołując się do dorobku doktryny, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wymienia trzy typy powiązań – z kryminologicznego punktu widzenia – między popełnionym przestępstwem i używaniem substancji narkotycznej : popełnienie przestępstwa w celu zdobycia narkotyków, popełnienie przestępstwa w wyniku oddziaływania narkotyku na organizm, popełnienie przestępstwa w rezultacie spadku lub zaniku zdolności do podejmowania czynności wywołane użyciem narkotyku (por. wyrok z 1.03.2013 r., II AKa 41/13, LEX nr 1294881 i cyt. tam literaturę).

Żadna z wymienionych sytuacji nie zachodzi w odniesieniu do oskarżonego J. S. który, jak już wskazano na początku tych rozważań, podczas niektórych spotkań z małoletnimi palił ziele konopi i przekazywał je do palenia tym małoletnim z własnej lub ich inicjatywy.

Brak podstaw dowodowych by uznać, że oskarżony częstował małoletnich środkiem odurzającym z tego powodu, że znajdował się w stanie odurzenia (por. opinię biegłych lekarzy psychiatrów – k. 193-194 – nie dostrzegających zniesienia czy ograniczenia poczytalności). Przeciwnie, dzielenie się posiadaną marihuaną, wspólne jest spalanie z kolegami i koleżankami powodowało, że mniej środka narkotycznego pozostawało dla uzależnionego od niego oskarżonego. Nie mógł on przy tym liczyć na swoisty „rewanż” ze strony małoletnich którzy nie mieli narkotyku, dostępu do niego, ani nie odwzajemniali się J. S..

Wpływ środka odurzającego, uzależnienie od niego byłby się więc raczej przejawiał w zachowaniach przeciwnych: unikaniu dzielenia się narkotykiem, ukrywaniu że go posiada, zażywaniu w samotności.

Sąd Okręgowy nie ustalił przy tym, że oskarżony zbywał narkotyk małoletnim by uzyskać środki na zakup go dla siebie, czy udzielał im marihuany nieodpłatnie po to, aby po uzależnieniu małoletnich czynić to już za pieniądze potrzebne do zakupu narkotyku dla siebie.

Jak to przyjmuje Sąd I instancji (uzasadnienie str. 16) udzielanie środka odurzającego małoletnim, wynikało z chęci zaimponowania młodszym koleżankom i kolegom faktem posiadania narkotyków.

Wszystkie te okoliczności nie są w apelacji prokuratora podważane, a przeczą istnieniu wymienionych wyżej powiązań między używaniem środka odurzającego przez uzależnionego oskarżonego a popełnionymi przez niego przestępstwami udzielania narkotyku małoletnim, co polegało na wspólnym paleniu marihuany.

Oskarżony J. S. nie przekazywał małoletnim substancji narkotycznej ponieważ będąc uzależnionym był pod jej wpływem, lub z powodu abstynencji. Owo uzależnienie od substancji psychoaktywnych nie było też przyczyną przestępnego udzielania takiej substancji (marihuany) małoletnim. Stąd nie zachodziły podstawy do urzeczenia środka zabezpieczającego o jakim mowa w art. 71 ust. 1 cytowanej ustawy.

Z tych wszystkich powodów należało zmienić zaskarżony wyrok (art. 437 § 1 k.p.k.), podzielając zasadność części zarzutów i wniosków apelacji prokuratora.

Względy słuszności sprzeciwiały się obciążeniu oskarżonego kosztami sądowymi postępowania odwoławczego (art. 624 § 1 k.p.k.), którego nie zainicjował i nie obciążało go stwierdzone uchybienie, stąd należało zwolnić go od ich uiszczenia.